

GVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE Nr. 1.142/2012

privind aprobarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016 și a Planului național de acțiune 2012–2014 pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016

M.Of. nr. 820 din 6.12.2012

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1

Se aprobă Strategia națională împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016, denumită în continuare *Strategia națională*, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2

Se aprobă Planul național de acțiune 2012–2014 pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3

Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituția prefectului, precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a duce la îndeplinire obiectivele specifice domeniului lor de activitate, prevăzute în Strategia națională.

Art. 4

Fondurile necesare îndeplinirii obiectivelor prevăzute în Strategia națională se asigură de către fiecare instituție/autoritate publică cu atribuții în domeniu, în raport cu termenele de realizare, prioritățile și resursele disponibile în bugetele proprii.

Art. 5

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

p. Ministrul delegat pentru administrație,

Constantin Cătălin Chiper,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Dan Petre,

secretar de stat

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Ecaterina Andronescu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mariana Câmpeanu

Ministrul sănătății,

Raed Arafat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

ANEXA Nr. 1

STRATEGIA NAȚIONALĂ

împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016

I.

INTRODUCERE

Traficul de persoane constituie o încălcare a drepturilor omului și o atingere adusă demnității și integrității ființei umane, o amenințare asupra securității individului și a valorilor sociale și morale. Acest tip de infracționalitate afectează în mod direct individul prin impactul pe care îl are asupra unuia dintre drepturile individuale fundamentale, libertatea individuală, societatea suportând, în același timp, influențe negative generate de amplificarea fenomenului corupției, a faptelor antisociale și violente, crearea unor mecanisme criminale care obțin profituri substanțiale din acest tip de activitate, afectând stabilitatea economică și securitatea regională. Deși se află pe agendele internaționale încă din anul 2000, traficul de persoane, ca fenomen infracțional și social, rămâne în continuare o realitate ce necesită un efort susținut și continuu din partea organismelor internaționale, a fiecărui stat în parte, dar și a întregii societăți. Conștientizarea efectelor negative, a impactului distrugător pe care îl are acest flagel asupra copiilor, tinerilor, femeilor, persoanelor cu handicap și asupra altor categorii sociale vulnerabile devine o cerință fundamentală a demersului instituțional în statul de drept modern. Dimensiuni puțin vizibile și acceptate în ultimii ani devin realități în contextul unei globalizări accentuate, al libertății de mișcare, al eliminării frontierelor interne, al liberalizării pieței muncii, apariției unor noi reglementări în domeniul transplantului de organe, al legalizării activităților sexual-comerciale în anumite state. Creșterea cererii de servicii sexuale, de forță de muncă ieftină, dorința de a obține profit cu investiții minime, reprezintă tot atâția factori care influențează în mod direct intensificarea activității rețelelor de trafic de persoane. Actualitatea economică și socială pe parcursul ultimilor ani și criza economică ce a afectat statele europene au determinat creșterea vulnerabilității la trafic a anumitor grupuri sociale.

Anii 2009 și 2010 au fost caracterizați pe plan european printr-o activitate extrem de intensă a factorilor de decizie, prin inițiative de modernizare a actualului cadru legislativ, prin organizarea unor conferințe ministeriale de impact. Un obiectiv important al acestor conferințe a fost acela de a oferi prilejul abordării unor provocări din ce în ce mai importante pentru Uniunea Europeană, de a-și consolida capacitatea de acțiune în parteneriat și cooperare la nivel internațional în domeniul prevenirii, protecției victimelor traficului de persoane și al trimerii în judecată a traficantilor. În plus, un alt obiectiv a fost furnizarea unor date concrete și reale structurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene pentru elaborarea unui document de acțiune în domeniul întăririi dimensiunii externe a Uniunii Europene în privința reacției împotriva traficului de ființe umane. Reacția instituțională trebuie să țină cont de o serie de aspecte ale traficului de persoane, respectiv: ca activitate economică ilegală, traficul fiind una dintre resursele financiare principale ale crimei organizate; ca încălcare majoră a drepturilor fundamentale ale omului, reprezentând o ofensă adusă demnității umane, pe care România nu o poate trece cu vederea; ca activitate ilegală transfrontalieră, fiind un element care amenință securitatea. Totodată, reacția instituțională reprezintă un domeniu de cooperare important în interiorul Uniunii Europene și în parteneriat cu state, regiuni și terțe organizații internaționale.

Astfel, factorii de decizie din Uniunea Europeană au lansat un apel către comunitatea internațională, inclusiv către instituțiile de la nivel regional și național, organizații neguvernamentale, internaționale și alte organizații ale societății civile, precum și către instituțiile și agențiile Uniunii Europene, atât pentru a contracara provocările ridicate de infracționalitatea transnațională, cât și pentru a oferi o reacție clară și cuprinzătoare în direcția unor politici multidisciplinare, coerente și coordonate, cu implicarea tuturor actorilor vizați din țările de origine, tranzit și destinație. O astfel de reacție explicită trebuie să fie în concordanță cu standardele drepturilor omului, acordându-se o atenție particulară traficului de femei și copii, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante în domeniu.

Prezenta strategie a fost elaborată la inițiativa Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane ca urmare a finalizării perioadei de implementare a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2006–2010.

În realizarea Strategiei naționale au fost implicate instituții publice cu atribuții în domeniul traficului de persoane și organizații neguvernamentale ce desfășoară activități de prevenire și de asistență a victimelor acestui fenomen. Întâlnirile de lucru organizate au vizat în principal identificarea problemelor întâmpinate în realizarea activităților caracteristice domeniilor de acțiune împotriva traficului de persoane și conturarea obiectivelor generale ale strategiei.

Instituțiile participante la elaborarea strategiei au fost: Ministerul Administrației și Internelor (Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția de Combatere a Criminalității Organizate; Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General pentru Imigrări, Unitatea de Politici Publice), Ministerul Public (Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism), Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale (Inspeția Muncii, Direcția protecția copilului, Direcția protecția persoanelor cu handicap, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă), Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții) și Ministerul Sănătății (Autoritatea de Sănătate Publică, Agenția Națională de Transplant).

Acest document a fost elaborat și definitivat pe baza contribuției relevante a următoarelor organizații neguvernamentale: Organizația Salvați Copiii România, ADPARE– Asociația pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare și Educație, Asociația Caritas București, AIDROM – Asociația Ecumenică a Bisericilor din România, Centrul Român pentru Copii Dispăruți și Exploatați Sexual – FOCUS, Fundația Terre des Hommes, Centrul Rațiu pentru Democrație, Organizația Internațională pentru Migrație – Misiunea din România.

Perioada de implementare a măsurilor din prezenta strategie este 2012–2016.

II.

INFORMAȚII GENERALE RELEVANTE

Infraacțiunea de trafic de persoane este în continuare una din cele mai profitabile fapte pentru făptuitori, însă nocivă pentru victime și societate în ansamblul ei. Natura activităților de exploatare dezumanizează victimele, supunându-le tratamentelor inumane cu efecte uneori ireversibile asupra personalității și dezvoltării omului, în special în cazul copiilor.

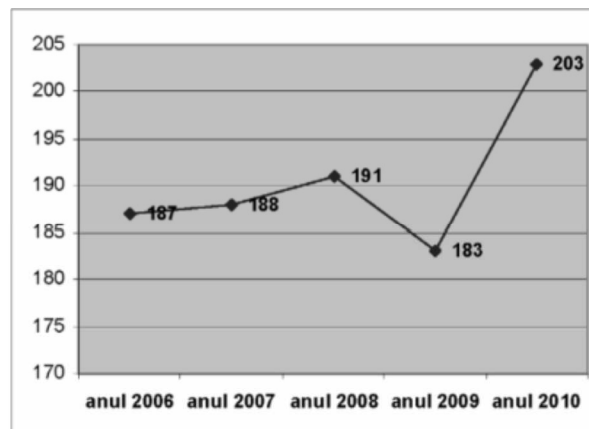
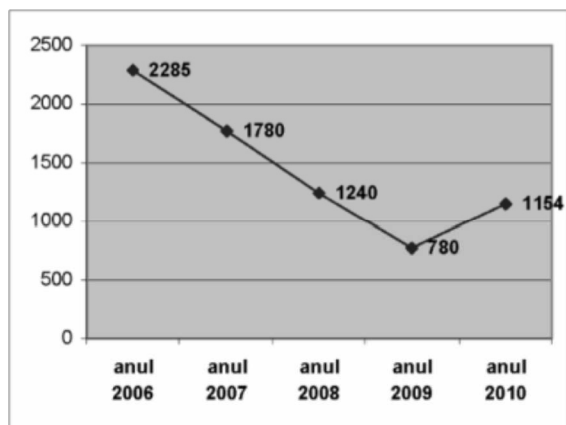
Sesizarea tendințelor acestui fenomen permite conturarea demersurilor viitoare ale acțiunilor de combatere și prevenire a traficului de persoane.

Realitatea socială generată de existența și implicațiile fenomenului traficului de persoane a condus la nevoia configurării și dezvoltării unui sistem național centralizat de evidență a datelor privind acest fenomen (SIMEV)¹. SIMEV stochează și prelucrează datele obținute prin implementarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane, care a fost creat pentru a permite identificarea și referirea spre asistență a victimelor și a potențialelor victime. Mecanismul național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane este instrumentul oferit instituțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale pentru referirea tuturor victimelor sau potențialelor victime cu care acestea intră în contact.

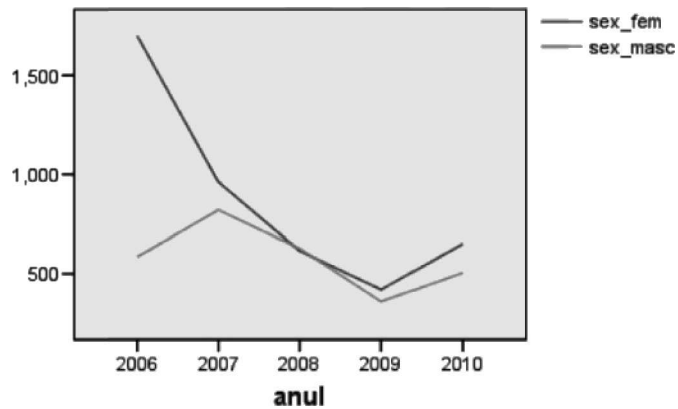
În perioada anilor 2006–2010 incidența anuală cu privire la victimele traficului de persoane identificate a cunoscut o curbă descendentă pentru primii ani analizați, pentru ca începând cu anul 2010 curba să urmeze o traiectorie ascendentă.

Reacția socială la această infraacțiune a intervenit atât pe linia prevenirii acestei infraacțiuni și a înlăturării justiției, cât și pentru reintegrarea și asistarea adecvată a victimelor.

Mai jos este prezentată situația distribuției anuale a victimelor identificate (stânga), alături de situația condamnărilor rezultate în aceeași perioadă (dreapta)²:

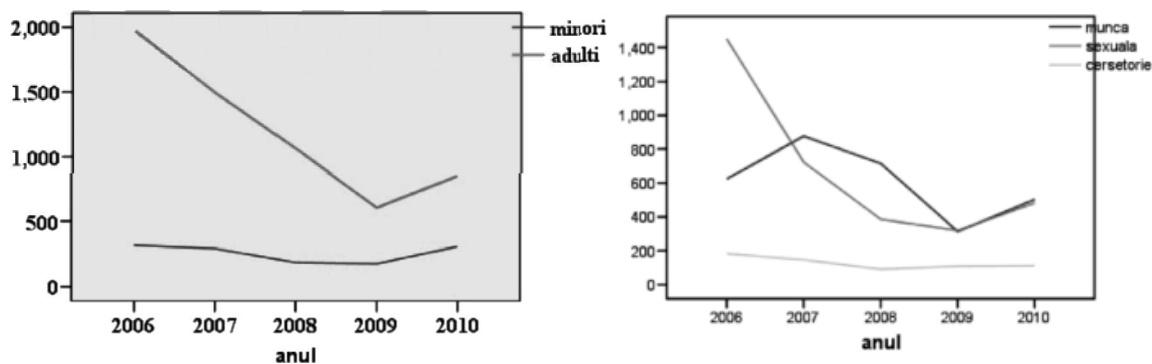

Astfel, deși incidența victimelor identificate în anul 2010 nu a înregistrat o creștere față de cea din anul 2006, cifra persoanelor condamnate pentru infraacțiunea de trafic de persoane a ajuns în anul 2010 să treacă de 200. La o medie anuală de 1.448 de victime identificate, răspunsul imediat al justiției a fost cu o medie de 190 de traficanți condamnați, dar și sute de persoane trimise în judecată anual.

Pentru toți anii luați în considerare, categoria persoanelor de gen feminin a fost constant mai numeroasă în rândul victimelor identificate. Graficul alăturat redă concis diferențele cantitative între victimele de gen feminin, respectiv masculin.

Deși majoritatea victimelor traficate în această perioadă a fost populație adultă, o atenție deosebită trebuie acordată minorilor, prin considerarea poziției de vulnerabilitate și adresarea prin programe conforme vârstei și nivelului de maturitate.

Principalele modalități de exploatare în rândul victimelor au fost obligarea la practicarea prostituției, executarea de munci sau îndeplinirea de servicii în mod forțat ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate, precum și obligarea la cerșetorie, toate asociate cu numeroase alte abuzuri fizice, emoționale sau de altă natură. În rândul victimelor au fost identificate și alte modalități de exploatare, dar care nu au cunoscut o prevalență deosebită pentru a putea fi considerată o tendință. Odată cu expansiunea din ce în ce mai mare a noilor mijloace tehnologice, organisme naționale și transnaționale atrag din ce în ce mai mult atenția asupra pericolelor ascunse ale internetului, îndeosebi în rândul copiilor. Deși în acest moment exploatarea prin intermediul internetului nu prezintă un risc deosebit, trebuie identificate măsuri atât pentru depistarea posibilelor victime, cât și pentru prevenirea acestor acte în rândul grupurilor aflate în situație de risc.

Măsurarea adecvată a problemei privind traficul de persoane nu trebuie neapărat să se concentreze pe dimensiunea victimologică, ci și pe monitorizarea strategică a fluxurilor de trafic, a organizațiilor de crimă organizată, precum și pe analizarea cu indicatori specifici a răspunsului justiției.

Conform datelor înregistrate de SIMEV, cele mai multe victime identificate sunt traficate în afara granițelor țării noastre. De pildă, din totalul de 1.154 de victime identificate în anul 2010, 305 victime au fost traficate intern, diferența de 849 de victime reprezentând-o cele traficate extern. Principalele 5 țări de destinație ale traficului extern, în ordinea amplitudinii, au fost: Spania (234 de victime), Italia (206 victime), Cehia (87 de victime), Cipru (78 de victime), Franța (68 de victime). Cu toate acestea, nevoia de consolidare a dimensiunii interne împotriva traficului de persoane trebuie să fie una constantă, traficul intern fiind văzut ca un „stadiu de pregătire” a victimelor pentru exploatarea ulterioară în trafic extern.

Schimbarea socială accelerată determină disfuncționalități ale sistemului care pot favoriza apariția infracțiunilor de orice fel, dar și modificări ale structurilor grupurilor vulnerabile.

Conform teoriei lui Enrico Ferri numite „legea suprasaturației”, orice fenomen social anormal produce o creștere bruscă a criminalității. Astfel, pe fondul crizei economice globale, ajunsă în România încă de la sfârșitul anului 2008,

Începutul anului 2009, s-a constatat o schimbare generală a mediului social, un dezechilibru social caracterizat și prin intensificarea activității infracționale, precum și prin victimizarea crescută.

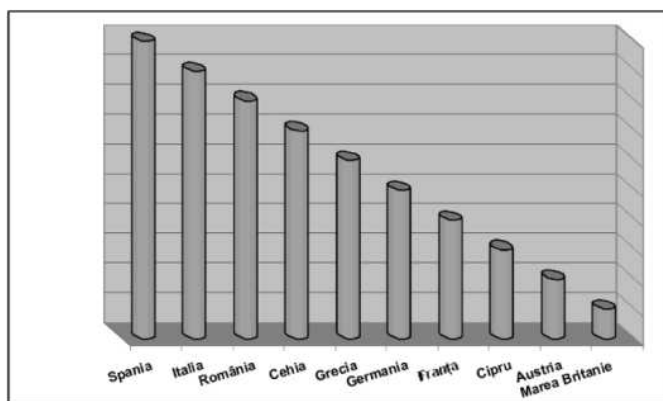
Destinație

Potrivit statisticilor existente la nivelul Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, evidențiate în SIMEV, Spania, Italia și România (traficul intern) au cele mai mari scoruri pe o scară de la 1 la 10 a frecvenței de apariție (unde 1 este țara de destinație cu cele mai puține victime identificate, iar 10 primește țara de destinație cu cele mai multe victime exploatare și identificate) în topul² 10 anual al țărilor de destinație a traficului de persoane. Acest scor foarte mare nu poate decât să semnaleze problema constantă a traficului de persoane la aceste destinații. Statele care au obținut un scor aflat în jur de 5 (cazul Republicii Cehe și Cipru) sunt caracterizate printr-o amploare medie a traficului de persoane cu cetățeni români, dar care s-a manifestat pe toată perioada anilor 2006–2010.

Statele care nu au înregistrat o cazuistică anuală sau o amploare deosebită au obținut scoruri mai mici.

	Scor 2010	Scor 2009	Scor 2008	Scor 2007	Scor 2006	Media
Spania	9	10	10	9	10	9,6
Italia	8	9	9	10	9	9
România	10	8	8	7	8	8,2
Cehia	7	7	6	8	1	5,8
Cipru	6	2	4	0	0	2,4
Germania	4	4	5	5	7	5
Grecia	3	6	7	6	5	5,4
Franța	5	0	0	4	6	3
Austria	2	1	2	2	4	2,2
Marea Britanie	0	3	3	0	0	1,2
Ungaria	1	0	0	1	0	0,4
Regatul Țărilor de Jos	1	0	0	3	0	0,8
Irlanda	1	0	1	0	0	0,4
Portugalia	0	0	0	0	2	0,4
Finlanda	0	5	0	0	0	1
Turcia	0	0	0	0	3	0,6

Metoda atribuirii de valori sau „scoring” de la 1 la 10, unde 1 a fost atribuit statului sau statelor care ocupau locul 10 în ordinea destinațiilor anuale, iar 10 a fost alocat statului care ocupa locul 1 ca destinație externă, permite evidențierea clară a principalelor state de destinație, comparabilitatea, precum și ierarhizarea multianuală în funcție de scorul obținut. Topul destinațiilor a fost creat prin ierarhizarea statelor în funcție de amploarea numărului victimelor exploatare pe teritoriul lor. Astfel, pentru cei 5 ani analizați, pe baza scorurilor obținute, topul celor 10 destinații „problemă” pentru trafic de persoane este:

III.

PRIORITĂȚI, POLITICI ȘI CADRU JURIDIC EXISTENTE

Modificări legislative

Aderarea României la Uniunea Europeană a implicat armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene, adaptarea structurilor și mecanismelor administrației publice naționale în mod corespunzător la cele ale Uniunii Europene, dar și dezvoltarea capacității administrative și juridice de implementare a acquis-ului european.

România a adoptat gradual, alături de alte state și în special statele membre ale Uniunii Europene, un ansamblu de măsuri legislative destinate construcției și consolidării continue a dispozitivului național, în contextul eficientizării cooperării internaționale, în scopul prevenirii și combaterii traficului de persoane. Țara noastră a înregistrat progrese importante în lupta împotriva fenomenului traficului de persoane, având în prezent reglementări naționale conforme cu standardele europene și internaționale. De asemenea, a adoptat și implementat Mecanismul național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane, a focalizat activitățile și campaniile de prevenire spre grupurile-țintă vulnerabile la trafic de persoane, conform rezultatelor evaluărilor naționale ale fenomenului, și, nu în ultimul rând, au fost destructurate rețele de traficant și s-a reușit trimiterea acestora în judecată și condamnarea de cele mai multe ori la pedepse privative de libertate.

Acte normative de referință

A. În cadrul Programului de guvernare 2012, prevăzut în anexa nr. 2 la Hotărârea Parlamentului nr. 15/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului, la cap. 6 „Administrație și interne”, în cuprinsul componentei „Ordine și siguranță publică”, un obiectiv principal îl constituie combaterea corupției, a criminalității organizate transnaționale și a formelor grave ale criminalității economice și financiare, în contextul în care criminalitatea organizată, traficul de persoane, traficul de droguri, contrabanda continuă să constituie probleme pentru siguranța internă a României. Pentru aceste considerente se propune ca instituțiile publice din domeniul ordinii și siguranței publice să acționeze ferm atât pentru a contracara provocările ridicate de infracționalitate, cât și pentru a oferi o reacție clară și cuprinzătoare în direcția unor politici multidisciplinare, coerente și coordonate, cu implicarea tuturor actorilor vizați.

În același timp, prin mijloace specifice de cooperare polițienească trebuie contracarate acele forme de criminalitate organizată care aduc atingere imaginii României în străinătate.

Una dintre direcțiile de acțiune stabilite pentru îndeplinirea obiectivului este „perfecționarea cooperării polițienești internaționale în vederea combaterii infracțiunilor de crimă organizată circumscrise traficului de persoane și a traficului de droguri”.

B. Principalele instrumente juridice internaționale referitoare la traficul de persoane, ratificate de România, ori care au incidență în ceea ce privește traficul de persoane și drepturile omului, precum și documentele europene relevante sunt următoarele:

1. Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, ratificată prin Legea nr. 565/2002. România a semnat la data de 14 decembrie 2000 la Palermo Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și cele două protocoale adiționale, adoptate la New York la data de 15 noiembrie 2000: Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, precum și Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare;

2. Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, adoptată la 3 mai 2005, deschisă spre semnare și semnată de România la Varșovia la 16 mai 2005, ratificată prin Legea nr. 300/2006;

3. Planul Uniunii Europene privind cele mai bune practici, standarde și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului de ființe umane;

4. Programul Stockholm, adoptat la Bruxelles la 2 decembrie 2009;

5. Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului.

C. Instrumente internaționale care fac referire explicită la drepturile copilului, traficul de copii și lupta împotriva oricărei forme de exploatare a copiilor:

1. Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, republicată, cu modificările ulterioare;
2. Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 17 iunie 1999, ratificată prin Legea nr. 203/2000;
3. Protocolul facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă, semnat la New York la 6 septembrie 2000, ratificat prin Legea nr. 470/2001;
4. Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote la 25 octombrie 2007 și semnată de România la Lanzarote la 25 octombrie 2007, ratificată prin Legea nr. 252/2010.

D. Principalele acte normative naționale în domeniul traficului de persoane:

1. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare;
2. Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare;
3. Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
4. Hotărârea Guvernului nr. 299/2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane;
5. Hotărârea Guvernului nr. 1.238/2007 pentru aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane;
6. Ordinul ministrului internelor și reformei administrative, al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse, al ministrului educației, cercetării și tineretului, al ministrului sănătății publice, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului justiției nr. 335/2007/2881/2007/1990/2007/1072/2007/266/A 6880/409/C/2353/C/2008 pentru aprobarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

E. Acte normative naționale cu referire la traficul de copii, drepturile copilului și lupta împotriva oricărei forme de exploatare a copiilor:

1. Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare;
2. Hotărârea Guvernului nr. 1.443/2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora;
3. Hotărârea Guvernului nr. 617/2004 privind înființarea și organizarea Comitetului național director pentru prevenirea și combaterea exploatării copiilor prin muncă, cu modificările și completările ulterioare;

4. Hotărârea Guvernului nr. 76/2008 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 617/2004 privind înființarea și organizarea Comitetului național director pentru prevenirea și combaterea exploatarei copiilor prin muncă;

5. Hotărârea Guvernului nr. 860/2008 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului 2008–2013 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului 2008–2013;

6. Hotărârea Guvernului nr. 867/2009 privind interzicerea muncilor periculoase pentru copii;

7. Hotărârea Guvernului nr. 49/2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și de violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

F. Alte instrumente legislative naționale cu incidență în domeniul traficului de persoane:

1. Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată;

2. Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;

3. Legea nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale;

4. Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, cu modificările ulterioare;

5. Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare;

6. Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare;

7. Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată;

8. Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare;

9. Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

10. Legea asistenței sociale nr. 292/2011;

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IV.

DEFINIREA PROBLEMEI

Experiența implementării Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2006–2010, analiza rapoartelor anuale privind situația traficului de persoane și activitățile antitrafic desfășurate, precum și a cadrului legislativ existent au constituit sursele de bază pentru definirea problemei de ansamblu în domeniu, respectiv menținerea la un nivel ridicat a numărului victimelor traficului de persoane și capacitate restrânsă de răspuns antitrafic adecvat particularităților domeniilor de acțiune la nivel național.

În legătură cu această problemă centrală au fost identificate o serie de probleme subsecvente, respectiv:

1.Existența unei percepții incomplete și eronate asupra fenomenului traficului de persoane la nivelul populației și în mass-media

Interesul mass-mediei se concentrează selectiv asupra fenomenului traficului de persoane, reținând acele fapte și date ce prezintă caracteristicile unei știri de senzație, aspect ce contribuie la promovarea unei imagini incomplete și la perpetuarea unor stereotipuri în ceea ce privește profilul victimei traficului de persoane și modalitățile de exploatare. Prezentarea unor informații inexacte și ambigue referitoare la unele aspecte ale fenomenului traficului de persoane, pe fondul existenței unor prejudecăți și stereotipuri sociale, contribuie la realizarea unei comunicări imperfecte a mesajelor antitrafic și astfel la menținerea la un nivel scăzut a gradului de conștientizare și reacție a publicului față de problema traficului.

2.Creșterea vulnerabilității la trafic, determinată de extinderea și accentuarea dificultăților financiare, pentru anumite categorii de persoane, în contextul mai larg al evoluției socioeconomice la nivel global și național

Nivelul scăzut de trai al populației și lipsa unor oportunități reale de a depăși situațiile de dificultate, pe termen lung, generează sentimente de descurajare/neîncredere în șansele de bunăstare individuală în țară și favorizează migrația. O categorie vulnerabilă aparține este reprezentată de copii, în mod special copiii aflați în îngrijirea familiilor confruntate cu dificultăți socioeconomice majore, respectiv familiile cu mulți copii, cu venituri foarte scăzute, cu nivel de educație redus și cu dificultăți extreme de inserție pe piața muncii.

3.Numărul redus și existența unor disparități în modul de organizare și funcționare a serviciilor specializate de asistență a victimelor traficului de persoane

Actuala dispunere teritorială a centrelor rezidențiale pentru victimele adulte ale traficului de persoane este inefficientă în acoperirea nevoilor individuale ale acestora. Domiciliul persoanei aflate în dificultate, fiind unul din criteriile de eligibilitate care condiționează accesul la serviciile sociale acordate de autoritățile locale, reprezintă un factor care îngreunează asigurarea protecției și asistenței pentru victimele traficului de persoane în cadrul unor centre specializate.

De asemenea, serviciile de probațiune, care au atribuția de a acorda consiliere psihologică și alte forme de asistență victimelor traficului de persoane, nu pot avea un răspuns prompt și adecvat nevoilor acestor categorii de persoane. Aceasta se datorează, pe de o parte, faptului că adresabilitatea victimelor față de serviciile de probațiune este scăzută, fiind cunoscut că acestea lucrează cu infractori, iar, pe de altă parte, absenței din anumite servicii de probațiune a personalului cu studii de specialitate în domeniul psihologiei și cu acreditare necesară pentru acordarea consilierii psihologice conform prevederilor legale. Prin urmare, în acest moment, serviciile de probațiune, deși sunt abilitate din punct de vedere legal să acorde sprijin victimelor traficului de persoane, în fapt acestea sunt referite spre alte instituții sau organizații care pot răspunde nevoilor specifice ale acestei categorii.

4.Prezența unor suprapuneri, disparități și lipsuri în ceea ce privește organizarea și funcționarea actuală a unor servicii acordate în regim special pentru protecția și asistența copiilor victime ale traficului de minori, precum și articularea insuficientă a metodologiilor de lucru utilizate în cadrul cooperării interinstituționale din domeniul traficului de minori

Centrele de tranzit pentru protecția și asistența copiilor repatriați și/sau victime ale traficului nu mai răspund decât în mică măsură misiunii lor inițiale, aproape jumătate din acestea sunt în prezent închise sau se află în stare de conservare, iar cele existente funcționează sub capacitate.

Misiunea centrelor de tranzit a fost dublată sau preluată de către centrele de primire în regim de urgență pentru copii victime ale diverselor forme de abuz, neglijare, exploatare sau trafic de minori, însă organizarea și funcționarea actuală a acestor servicii nu sunt încă suficiente adaptate nevoilor specifice de protecție și asistență ale copiilor victime ale traficului, conform reglementărilor în vigoare.

5.Capacitate redusă de implementare a Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane

Observarea activităților de repatriere și referire spre asistență a victimelor, în special particularitățile etapelor parcurse și actorii implicați, a relevat faptul că, la nivelul instituțiilor responsabile cu implementarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane, prevederile acestui document nu sunt cunoscute suficient sau există unele neclarități privind atribuțiile de identificare și referire a victimelor traficului de persoane. Lipsa unor standarde pentru realizarea evaluărilor de risc privind victimele traficului de persoane identificate și a unor

standarde privind repatrierea asistată a acestora determină unele întârzieri în identificarea celor mai potrivite măsuri de protecție și asistență. În particular, procedurile complementare detaliate privind identificarea și referirea copiilor victime ale traficului de minori, ca etape ale managementului de caz pentru copiii victime ale traficului, prevăzut prin Metodologia de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 49/2011, sunt încă insuficient cunoscute de către instituțiile responsabile cu implementarea lor.

6.Capacitate restrânsă la nivelul autorităților de aplicare a legii de evaluare, anticipare și răspuns față de evoluția tipologiilor acțiunilor infracționale din domeniul traficului

Problema menționată este determinată de limitele existente în planul resurselor umane, financiare sau logistice care au favorizat cantonarea în practici uzuale de reacție față de problema traficului care se bazează într-o măsură ridicată pe capacitatea individuală a investigatorilor de a gestiona soluționarea cazurilor. Inovarea și inițiativa în acest domeniu se impun a fi stimulate atât prin utilizarea pe scară largă a instrumentelor moderne de management al informației, cât și prin abordarea transfrontalieră a demersului judiciar.

7.Inconsistență în acuratețea și completitudinea datelor colectate și diseminate la nivelul instituțiilor responsabile cu implementarea politicilor din domeniul traficului de persoane

Coerența și comprehensivitatea modului de identificare a problemei traficului de persoane sunt fluctuante, cu efecte asupra calității rapoartelor naționale/de țară și implicații în percepția eronată a capacității instituționale de reacție față de situația existentă.

8.Lipsa unor raportări ori raportări incomplete/tardive ale instituțiilor cu atribuții în domeniu privind activitățile desfășurate și rezultatele obținute

Asumarea parțială sau neasumarea responsabilității colectării datelor de interes de către instituții pe domeniile de acțiune impietează asupra ritmului de agregare a informațiilor și de evaluare a situației traficului de persoane în România, determinând o capacitate redusă de răspuns în termene la cerințele privind raportările pe acest domeniu, afectând astfel calitatea acestora.

9.Absența unui observator neutru al implicațiilor și rezultatelor politicilor publice pe domeniul traficului, investit cu autoritatea și independența necesară, în măsură să realizeze evaluările și să formuleze recomandările asupra eficienței și sustenabilității demersului antitrafic la nivel național

Divergențele de opinie dintre aparatul instituțional și societatea civilă cu privire la rezultatele și direcțiile de acțiune în efortul depus pentru prevenirea și combaterea traficului, dar și pentru asistarea victimelor acestuia sunt în mod frecvent lipsite de efecte pozitiv-constructive în absența unui arbitraj echidistant care ar putea fi oferit de Instituția Raportorului Național. Arbitrajul oferit de acest din urmă organism ar avea ca efect îmbunătățirea coordonării și sinergiei acțiunilor celor două segmente sociale pentru ca activitățile de combatere să atingă nivelul de eficiență dorit.

10.Fonduri insuficiente pentru diversificarea și înmulțirea activităților de diminuare a fenomenului și de asistare a victimelor traficului de persoane

Pentru buna funcționare a parteneriatului public-privat se impune asigurarea sustenabilității programelor de reintegrare care necesită suport financiar, ce poate fi obținut prin intermediul proiectelor internaționale și al programelor de interes național.

11.Prevalența crescută a victimelor de cetățenie română exploatate pe teritoriul altor state

Situația descrisă mai sus impune deopotrivă intensificarea eforturilor de cooperare internațională din partea tuturor instituțiilor cu responsabilități în lupta împotriva traficului de persoane, în special cu instituțiile din țările de destinație, pentru identificarea celor mai eficiente răspunsuri în vederea prevenirii fenomenului, destructurarea rețelelor de traficanți și pentru protejarea drepturilor victimelor, precum și îmbunătățirea condițiilor economico-sociale ale populației vulnerabile, care reprezintă unul din principalii factori favorizanți ai victimizării cetățenilor români în străinătate.

V.

OBIECTIVELE STRATEGIEI

Prezenta strategie națională are ca scop reducerea impactului și a dimensiunilor traficului de persoane la nivel național prin prioritizarea și eficientizarea activităților în lupta împotriva acestuia.

Obiective generale

1. Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora
2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale
3. Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală
4. Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane
5. Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării strategiei naționale împotriva traficului de persoane

VI.

PRINCIPII GENERALE

Activitățile privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și asistența acordată victimelor, desfășurate în conformitate cu obiectivele acestei strategii naționale, se subsumează, în totalitatea lor, următoarelor principii, a căror respectare este esențială și obligatorie:

- 1.respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*– toate activitățile desfășurate de instituțiile statului, organizațiile neguvernamentale și alte structuri ale societății civile pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței necesare victimelor acestuia se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, la care România este parte;
- 2.principiul respectării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului* – interesul superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii întreprinse de autoritățile publice și organismele implicate în realizarea obiectivelor prezentei strategii naționale;
- 3.principiul legalității* – activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta;
- 4.principiul prevenirii* – presupune că întreaga activitate desfășurată pentru realizarea obiectivelor strategice trebuie să asigure prevenirea traficului de persoane, atât printr-o bună cooperare între instituțiile și organizațiile implicate, cât și printr-o coordonare unitară a implementării strategiei naționale;
- 5.principiul complementarității, transparenței și dialogului social* – presupune, pe de o parte, transparența procesului decizional, iar, pe de altă parte, consultarea membrilor societății civile în cadrul acestui proces. Implementarea Strategiei naționale se va face în mod transparent, cu participarea societății civile, alături de instituțiile guvernamentale, în vederea realizării obiectivelor;
- 6.principiul cooperării* – instituțiile și organizațiile implicate în prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței victimelor acestuia vor coopera, astfel încât să se asigure o concepție coerentă, integrată asupra problematicii și măsurilor angajate ori planificate, o coordonare adecvată a eforturilor depuse și demersurilor întreprinse;

7.principiul parteneriatului public-privat – presupune cooptarea societății civile în activitățile concrete de implementare a măsurilor de prevenire a traficului de persoane, de oferire a serviciilor de asistență pentru victime, precum și consultarea membrilor societății civile în cadrul procesului decizional;

8.principiul responsabilității – presupune obligația instituțiilor responsabile cu îndeplinirea activităților subsumate realizării obiectivelor prevăzute de Strategia națională, precum și a instituțiilor partenere de a îndeplini în cea mai bună manieră posibilă sarcinile stabilite;

9.principiul confidențialității– activitățile proprii vor fi date publicității numai în condițiile prevăzute de lege, astfel încât să nu pericliteze bunul mers și finalitatea acestora și nici drepturile și libertățile persoanelor implicate;

10.principiul adaptabilității– presupune ca toate acțiunile antitrafic să fie în conformitate cu nevoile apărute din dinamica fenomenului, cu noile acte normative naționale și internaționale;

11.principiul sustenabilității – presupune alocarea resurselor financiare și umane necesare realizării obiectivelor strategice;

12.principiul subsidiarității– presupune asigurarea luării deciziilor cât mai aproape de cetățean și verificarea permanentă a necesității întreprinderii acțiunilor specifice realizării obiectivelor strategice în lumina posibilităților existente la nivel național, regional sau local;

13.principiul proporționalității– presupune că niciuna din acțiunile întreprinse nu trebuie să depășească nivelul necesar pentru realizarea obiectivelor stabilite.

VII.

DIRECȚII DE ACȚIUNE, OBIECTIVE GENERALE ȘI OBIECTIVE SPECIFICE

VII.1.

Prevenirea traficului de persoane

Politicile publice de prevenire a traficului de persoane trebuie continuate, utilizându-se în implementarea acestora metode și mijloace de abordare noi, având ca puncte de plecare, pe de o parte, un demers de centralizare a eforturilor de prevenire făcute până în prezent atât de către instituțiile publice, cât și de către organizațiile neguvernamentale, pentru a se evita suprapunerile și a crește eficiența demersului comun, iar, pe de altă parte, o fundamentare rezultată din cercetările în domeniu privind grupurile-țintă și zonele de risc.

Obiectiv general 1. Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora

Obiective specifice

1.1. Creșterea gradului de informare și conștientizare a populației în ansamblu și a grupurilor de risc privind implicațiile traficului de persoane

1.2. Reducerea factorilor de risc ce conduc la victimizare

1.3. Monitorizarea activității operatorilor economici din domeniile profesionale cu fluctuație mare a forței de muncă (construcții, agricultură, exploatarea lemnului, turism etc.)

VII.2.

Protecția, asistența și reintegrarea socială a victimelor traficului de persoane

În domeniul protecției și asistenței au fost adoptate o serie de măsuri care au contribuit la eficientizarea activităților de organizare și furnizare a serviciilor de asistență a victimelor traficului de persoane, cele mai semnificative pentru acest domeniu fiind aprobarea standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane și Mecanismul național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane, prin care sunt stabilite procedurile specifice de referire a victimelor traficului de persoane în funcție de locul și modul

identificării victimei și de instituțiile și organizațiile care identifică victima. Minorii, victime ale traficului de persoane, beneficiază de măsuri de protecție specifice, conform reglementărilor din cadrul sistemului național de protecție și promovare a drepturilor copilului.

Serviciile de protecție și asistență sunt oferite victimelor traficului de persoane fie în centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, înființate de către stat, fie în centrele sau adăposturile organizațiilor neguvernamentale, în locuințe protejate, în centre de zi, dar și la domiciliul acestora.

Obiectiv general 2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Obiective specifice

- 2.1. Reconfigurarea sistemului de servicii de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane
- 2.2. Armonizarea prevederilor legislației naționale din domeniul asistenței victimelor traficului de persoane cu cele ale Uniunii Europene
- 2.3. Întărirea capacității Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane de monitorizare și evaluare la nivel național a furnizorilor de servicii de protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane
- 2.4. Îmbunătățirea capacității de identificare timpurie a victimelor și de referire către furnizorii de servicii acordate în regim special
- 2.5. Asigurarea protecției și asistenței victimelor adulte ale traficului de persoane în vederea reintegrării sociale
- 2.6. Asigurarea protecției și asistenței copiilor victime ale traficului de minori în vederea reintegrării sociale
- 2.7. Asigurarea sustenabilității programului de coordonare a activităților de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal
- 2.8. Eficientizarea măsurilor de sprijinire a accesului victimelor traficului de persoane la formele de compensație financiară

VII.3.

Combaterea traficului de persoane

În combaterea traficului de persoane, o abordare extensivă a demersurilor judiciare este necesară în contextul implicării crescute a criminalității organizate în acest tip de infracțiune, dar și ca urmare a caracterului transnațional al acestei forme de încălcare a drepturilor omului. Adoptarea și dezvoltarea continuă a unor bune practici de investigare, codificate în proceduri standard unitare la nivelul instituțiilor de aplicare a legii, completate de măsuri de îmbunătățire a capacității de colectare și analiză a informațiilor din surse variate, reprezintă premisele unui răspuns anti-trafic coerent și eficace în destructurarea rețelelor și descurajarea acțiunilor criminale pe acest domeniu. De asemenea, urmărirea profitului obținut de grupările criminale organizate trebuie să reprezinte un deziderat în anchetarea cauzelor de trafic de persoane, inclusiv în cauzele cu componentă transfrontalieră.

Obiectiv general 3. Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală

Obiective specifice

- 3.1. Dezvoltarea capacității de analiză strategică privind traficul de persoane la nivelul Poliției Române
- 3.2. Dezvoltarea capacității Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de coordonare a activității de investigare și urmărire penală a infracțiunilor de trafic

3.3. Armonizarea prevederilor legislației naționale din domeniul combaterii traficului de persoane cu cele ale Uniunii Europene

3.4. Intensificarea utilizării instrumentelor de cooperare judiciară internațională în cazurile de trafic de persoane

3.5. Îmbunătățirea cooperării dintre unitățile de combatere a criminalității informatice și cele de combatere a traficului de persoane pentru monitorizarea situațiilor de utilizare a internetului pentru pornografie infantilă prin sisteme informatice și recrutare în vederea producerii de pornografie infantilă prin sisteme informatice

3.6. Asigurarea continuității și sustenabilității programelor de formare în domeniul combaterii a specialiștilor din structurile de aplicare a legii

3.7. Urmărirea bunurilor și a profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane

VII.4.

Monitorizarea și evaluarea traficului de persoane și a implementării politicilor

Înțelegerea naturii și dimensiunilor traficului de persoane stă la baza dezvoltării și eficientizării acțiunilor de prevenire și combatere a fenomenului, de elaborare și implementare a politicilor publice sau asistenței victimelor traficului de persoane.

Pentru a furniza, în timp real, o imagine de ansamblu asupra traficului de persoane în România se impune ca mecanismele actuale de colectare a datelor să fie îmbunătățite atât din punctul de vedere al utilizării de către toate instituțiile a unui set de indicatori comuni/comparabili, cât și din punctul de vedere al schimbului de date. Indicatorii vor fi stabiliți de structurile cu atribuții, pe baza dinamicii interne a fenomenului, precum și în considerarea recomandărilor rețelei raportorilor naționali din statele membre ale Uniunii Europene.

Obiectiv general 4. Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane

Obiective specifice

4.1. Agregarea datelor colectate de instituțiile cu responsabilități în domeniu

4.2. Îmbunătățirea calității rapoartelor de evaluare

4.3. Crearea Instituției Raportorului Național

VII.5.

Cooperare interinstituțională și internațională

Un element indispensabil în cadrul unui răspuns coerent și concertat îl reprezintă un parteneriat puternic între instituțiile publice, sindicate, patronate și organizații neguvernamentale. Parteneriatele, pilonul de bază pentru desfășurarea unitară, coordonarea și evaluarea activităților de prevenire și combatere a fenomenului traficului de persoane, trebuie să reflecte conceptul de abordare holistică a fenomenului și concentrarea eforturilor societății în lupta antitrafic.

Caracterul transnațional al fenomenului traficului de persoane presupune, în primul rând, o cooperare eficientă și continuă cu statele aflate pe rutele de origine-tranzit-destinație.

Implicațiile economice și demografice mondiale impun extinderea dialogului în domeniul traficului de persoane și la nivel global.

Obiectiv general 5. Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării Strategiei naționale împotriva traficului de persoane

Obiective specifice

5.1. Consolidarea cooperării dintre instituțiile relevante cu responsabilități în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane

5.2. Dezvoltarea canalelor de comunicare și cooperare funcțională și interinstituțională cu statele Uniunii Europene, non-UE, precum și cu organizațiile internaționale în contextul global de luptă împotriva traficului de persoane

5.3. Eficientizarea și susținerea activităților de luptă împotriva traficului de persoane la nivel național și transnațional, prin atragerea de fonduri externe nerambursabile și o utilizare eficientă a resurselor interne

5.4. Intensificarea și diversificarea cooperării cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități de prevenire a traficului de persoane și de asistență a victimelor

5.5. Dezvoltarea de parteneriate strategice cu statele din regiune, membre ale Uniunii Europene și terțe, în vederea promovării și asumării de către România a statutului de lider regional în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane

VIII.

REZULTATELE STRATEGIEI

Obiectiv general 1. Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora

Rezultat: Creșterea varietății formelor de transmitere a mesajelor antitrafic și a numărului exponenților societății civile implicați în diseminarea acestora

Obiectiv general 2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Rezultat: Calitate și eficiență crescute ale serviciilor de asistență acordate victimelor traficului de persoane

Obiectiv general 3. Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală

Rezultat: Atingerea nivelului de eficiență dorit în materia investigării, urmăririi penale, condamnării traficantilor de persoane și recuperării profitului infracțional

Obiectiv general 4. Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane

Rezultat: Oferirea unui fundament real/științific rapoartelor de evaluare și analiză, respectiv celor de monitorizare a stadiului implementării politicilor publice în domeniul traficului de persoane

Obiectiv general 5. Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării Strategiei naționale împotriva traficului de persoane

Rezultat: Mecanism funcțional de cooperare, la nivel național și internațional, între instituțiile relevante cu responsabilități în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane

IX.

REZULTATELE ACȚIUNILOR

Obiectiv general 1. Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora

Rezultate:

a) nivel ridicat al cunoștințelor deținute de populație/grupuri de risc/categorii profesionale referitoare la fenomenul traficului de persoane;

b) grad crescut de conștientizare a populației cu privire la cauzele și consecințele traficului de persoane;

c) campanii de prevenire naționale, regionale sau locale, adresate grupurilor-țintă implementate;

d) grad crescut al capacității de autoprotecție a persoanelor din grupurile vulnerabile;

e) asigurarea unui grad înalt de respectare a normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate.

Obiectiv general 2. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Rezultate:

- a) rețea națională de servicii de protecție și asistență adaptată nevoilor specifice ale victimelor traficului de persoane;
- b) cadru legal unitar și coerent;
- c) asigurarea respectării standardelor naționale privind serviciile specializate de asistență a victimelor traficului de persoane;
- d) mecanism eficient de identificare și referire a victimelor traficului de persoane;
- e) durată redusă a perioadei petrecute de victimă în situația de trafic;
- f) refacerea și dezvoltarea capacității victimelor pentru depășirea situațiilor de vulnerabilitate/dificultate;
- g) nivel crescut de securitate fizică și emoțională asigurat victimelor traficului de persoane și o bună cunoaștere a drepturilor de către victime;
- h) cadru instituțional coerent și competent.

Obiectiv general 3. Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală

Rezultate:

- a) capacitate îmbunătățită de analiză strategică privind traficul de persoane la nivelul Poliției Române;
- b) menținerea unui ritm crescut de soluționare a dosarelor privind infracțiunea de trafic de persoane;
- c) finalizarea procedurilor de transpunere în legislația națională a prevederilor europene în domeniu;
- d) utilizarea activă a instrumentelor de cooperare judiciară internațională, cu precădere a echipelor comune de investigații;
- e) utilizarea activă a instrumentelor de identificare a bunurilor provenite din infracțiunile de trafic de persoane;
- f) nivel crescut al profitului infracțional identificat și recuperat;
- g) conturarea tendințelor cu privire la utilizarea internetului ca instrument în procesul de recrutare și exploatare;
- h) programe de formare în domeniul combaterii a specialiștilor din structurile de aplicare a legii.

Obiectiv general 4. Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane

Rezultate:

- a) mod unitar și comparabil de măsurare și interpretare a datelor;
- b) alinierea la tendințele europene de colectare și evaluare a fenomenului traficului de persoane;
- c) capacitate crescută de colectare și analiză a datelor privind segmentul traficantilor de persoane;
- d) calitate crescută a rapoartelor de evaluare;
- e) grad ridicat de obiectivitate și independență în evaluarea politicilor naționale și a modului de implementare a acestora.

Obiectiv general 5. Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării Strategiei naționale împotriva traficului de persoane

Rezultate:

- a) răspuns național antitrafic eficient, coerent și transparent;
- b) canale active de comunicare și cooperare la nivel global în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;
- c) calitate crescută a activităților antitrafic finanțate prin intermediul fondurilor externe nerambursabile.

X.

INDICATORI

Obiectiv general 1

Indicatori:

- a) număr de campanii de prevenire implementate;
- b) număr de beneficiari ai campaniilor de prevenire;
- c) număr de articole/emisiuni având ca temă traficul de persoane promovate de mass-media;
- d) număr de programe de formare profesională a persoanelor din grupurile vulnerabile.

Obiectiv general 2

Indicatori:

- a) număr de unități specializate în asistența victimelor traficului de persoane înființate în perioada de referință;
- b) standarde elaborate privind identificarea, evaluarea de risc, repatrierea asistată și referirea victimelor traficului de persoane;
- c) număr de victime reintegrate social;
- d) număr de victime care cooperează în procesul penal;
- e) act normativ privind modificarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane;
- f) act normativ pentru modificarea Legii nr. 211/2004.

Obiectiv general 3

Indicatori:

- a) număr de cazuri de trafic de persoane cercetate;
- b) număr de programe de formare în domeniul combaterii a specialiștilor din structurile de aplicare a legii;
- c) număr de persoane cercetate condamnate;
- d) număr de sechestrare/confiscări dispuse în cauzele de trafic persoane, valoare bunuri sechestrate/confiscate;
- e) număr de cereri de identificare bunuri transmise oficiului național de recuperare a creanțelor;
- f) număr de ordine de indisponibilizare/ordine de confiscare transmise către organele judiciare din alte state membre ale Uniunii Europene;
- g) număr de echipe comune de anchetă.

Obiectiv general 4

Indicatori:

- a) rapoarte de evaluare a fenomenului la nivel național;
- b) proiect de act normativ privind organizarea și funcționarea Instituției Raportorului Național.

Obiectiv general 5

Indicatori:

- a) număr de parteneriate încheiate în vederea desfășurării de activități în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;
- b) număr de reuniuni cu participare internațională;
- c) număr de proiecte aprobate și implementate cu fonduri externe nerambursabile.

XI.

IMPLICAȚII PENTRU BUGET

Resursele financiare necesare implementării Strategiei naționale provin, în principal, din:

- a) fonduri de la bugetul de stat, alocate fiecărui minister și fiecărei instituții cu competențe în implementarea Strategiei naționale, programate multianual;
- b) fonduri stabilite la nivelul Uniunii Europene pentru gestionarea traficului de persoane și desfășurarea de activități antitrafic;
- c) fonduri externe nerambursabile puse la dispoziție de finanțatori europeni sau internaționali;
- d) donații și sponsorizări oferite/acceptate în condițiile legii.

XII.

IMPLICAȚII JURIDICE

În plan legislativ se impune evaluarea actelor normative incidente domeniului prevenirii și combaterii traficului de persoane, demersurile legislative urmărind cu precădere clarificarea competențelor și responsabilităților structurilor cu atribuții în materie, corelarea domeniilor subsecvente, precum și euroconformizarea cu actele europene aferente.

Inițiativele legislative de modificare și/sau completare a unor acte normative de nivel superior (legi, ordonanțe ale Guvernului) și a celor de nivel inferior (hotărâri ale Guvernului, precum și ordine și instrucțiuni ale ministrului administrației și internelor) se vor realiza conform planurilor legislative anuale, fundamentate pe baza noilor oportunități reieșite din Strategia națională.

XIII.

PROCEDURI DE MONITORIZARE, EVALUARE

Cadrul organizatoric necesar implementării, monitorizării și evaluării Strategiei naționale presupune colaborarea tuturor instituțiilor implicate și interesate pentru a pune în aplicare, într-un mod eficient, direcțiile de acțiune, obiectivele generale și obiectivele specifice prevăzute în prezenta strategie.

În vederea obținerii de informații privind modul de implementare a Strategiei naționale, precum și a rezultatelor pe care atingerea obiectivelor acesteia le va produce, activitățile de monitorizare vor urmări două direcții:

a) monitorizarea implementării strategiei. Această direcție furnizează informații privind modul de implementare a acțiunilor menționate în cadrul strategiei. În acest sens vor fi elaborate de către fiecare instituție care desfășoară activități de prevenire și combatere a traficului de persoane, de asistență și reintegrare a victimelor rapoarte de monitorizare periodice în care va prezenta modul de îndeplinire a sarcinilor asumate prin planurile de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale. Rapoartele de monitorizare vor fi transmise semestrial Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane sau la solicitarea acesteia;

b) monitorizarea atingerii obiectivelor. Această direcție furnizează informații privind rezultatele concrete obținute în activitatea fiecărei instituții cu responsabilități în domeniul luptei împotriva traficului de persoane. În acest sens, rezultatele monitorizării vor consta în identificarea stadiului îndeplinirii obiectivelor, rezultatelor fiecărei activități măsurate cu ajutorul indicatorilor de performanță stabiliți și descriși în planurile de acțiune pentru implementarea strategiei, compararea rezultatelor obținute cu rezultatele estimate, precum și încadrarea în termenele stabilite.

Evaluarea strategiei va fi realizată prin intermediul rapoartelor privind situația traficului de persoane și activitățile antitrafic desfășurate, întocmite anual de către Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, care vor evidenția progresul înregistrat în îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale și, după caz, motivele îndeplinirii parțiale sau neîndeplinirii obiectivelor și vor cuprinde concluzii și recomandări privind posibile măsuri de îmbunătățire a procesului de implementare, respectiv propuneri de îmbunătățire/revizuire a obiectivelor propuse, propuneri de soluții pentru remedierea situațiilor constatate, măsuri de corecție astfel încât evoluția indicatorilor să fie cea scontată.

La sfârșitul perioadei de implementare a Strategiei naționale se va realiza un studiu de postimplementare și impact.

XIV.

INSTITUȚII RESPONSABILE

La nivel național, următoarele instituții desfășoară activități de prevenire și combatere a traficului de persoane, dar și de asistență și reintegrare a victimelor:

A. Ministerul Administrației și Internelor, prin structurile de specialitate:

1. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane este structura de specialitate în domeniul prevenirii, monitorizării și evaluării fenomenului traficului de persoane din România. Rolul Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane este de coordonare, evaluare și monitorizare la nivel național a modului în care instituțiile statului implementează politicile în domeniul traficului de persoane, precum și a celor din domeniul protecției și monitorizării asistenței acordate victimelor acestuia.

2. Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile corespondente din teritoriu sunt structuri ale Ministerului Administrației și Internelor ce desfășoară activități investigative și de cercetare penală pe linia traficului de persoane, prin intermediul ofițerilor de poliție judiciară anume desemnați, ce își desfășoară activitatea în cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate, precum și, atunci când se impune, asigură măsuri de protecție a victimelor, prin intermediul ofițerilor din cadrul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor.

3. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cu unitățile subordonate, este structura din cadrul Ministerului Administrației și Internelor care desfășoară activități pe linia prevenirii ieșirii ilegale din România a cetățenilor români minori, posibile victime ale traficului de persoane, având totodată și responsabilități de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

4. Inspectoratul General pentru Imigrări este structura specializată, cu personalitate juridică, organizată în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, care exercită atribuțiile ce îi sunt date prin lege pentru implementarea politicilor României în domeniile migrației, azilului și al integrării străinilor, precum și a legislației relevante în aceste domenii. Cu privire la lupta împotriva traficului de persoane, Inspectoratului General pentru Imigrări îi revin următoarele sarcini: acordarea unui drept de ședere sau a tolerării rămânerii pe teritoriul național, în condițiile prevăzute de lege, pentru cetățeni străini victime ale traficului; la solicitarea scrisă a autorităților competente, cazarea străinilor victime ale traficului de persoane în centrele special amenajate ale Inspectoratului General pentru Imigrări; diseminarea către structurile competente în domeniul combaterii traficului de persoane a datelor și informațiilor obținute în activitatea specifică curentă.

5. Instituția prefectului, instituție publică cu personalitate juridică, ce este organizată și funcționează sub conducerea prefectului, reprezentantul Guvernului pe plan local care conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale.

B. Ministerul Justiției, prin structurile de specialitate:

1. Direcția probațiune este compartimentul prin care se asigură îndeplinirea atribuțiilor Ministerului Justiției referitoare la controlul, coordonarea și conducerea activității serviciilor de probațiune care sunt organizate pe lângă tribunale. Serviciile de probațiune, în număr de 42, sunt organisme specializate, fără personalitate juridică, aflate sub autoritatea Ministerului Justiției, care au ca principale atribuții reintegrarea socială a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, menținute în stare de libertate, supravegherea executării obligațiilor stabilite de instanța de judecată în sarcina acestora, precum și asistența și consilierea persoanelor condamnate, la cererea acestora. Conform prevederilor Legii nr. 211/2004, serviciile de probațiune acordă consiliere psihologică și alte forme de asistență gratuit, la cerere, și victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 678/2001. De asemenea, consilierii din cadrul serviciilor de probațiune pot participa la audierea victimelor în cadrul procesului penal, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

2. Direcția drept internațional și cooperare judiciară asigură, prin Serviciul cooperare judiciară internațională în materie penală, îndeplinirea atribuțiilor conferite Ministerului Justiției în materia traficului de persoane prin Legea nr. 302/2004, lege care are ca domenii de aplicare extrădarea, mandatul european de arestare, transferul de proceduri în materie penală, recunoașterea și executarea hotărârilor și transferarea persoanelor condamnate. Serviciul cooperare judiciară internațională în materie civilă și comercială asigură punerea în aplicare a dispozițiilor privind acordarea compensației financiare victimelor infracțiunilor intenționate comise cu violență în situații transfrontaliere, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, aprobată prin Legea nr. 45/2008.

3. Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene asigură, inclusiv în cauzele de trafic de persoane, schimbul de date și informații cu oficiile similare din Uniunea Europeană, pentru urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și care ar putea face obiectul unei dispoziții de indisponibilizare, sechestrului sau confiscare emise de o autoritate judiciară competentă în cursul unor proceduri penale.

4. Direcția afaceri europene este direcția care, în colaborare cu direcțiile de specialitate (Direcția elaborare acte normative, Direcția probațiune, Direcția drept internațional și cooperare judiciară), elaborează mandatele și orice alte documente necesare conținând poziția României referitoare la negocierea instrumentelor europene în domeniul traficului de ființe umane sau a altor probleme conexe (de exemplu, protecția victimelor) pentru reuniunile grupurilor de lucru la nivel de experți din cadrul Consiliului Uniunii Europene, reuniunile Comitetului pentru articolul 36 (CATS), Comitetului Reprezentanților Permanenți (COREPER) sau ale Consiliilor Justiție și Afaceri Interne (JAI); reprezintă, alături de direcțiile de specialitate, ministerul la comitetele și grupurile de lucru ale Comisiei Europene și Consiliului Uniunii Europene constituite în domeniul traficului de persoane; transmite mandatele și rapoartele respectivelor reuniuni către Ministerul Afacerilor Europene și Ministerul Afacerilor Externe; monitorizează transpunerea și implementarea actelor normative ale Uniunii Europene în domeniu, respectiv Directiva 2011/36/UE; face propunerile

necesare în vederea armonizării cadrului normativ din domeniul traficului de persoane (sanctiunile penale, limitele pedepselor, circumstanțele agravante sau atenuante etc.), ce intră în competența ministerului și a instituțiilor din subordinea sau coordonarea acestuia, cu normele dreptului Uniunii Europene; participă la avizarea proiectelor de acte normative al căror obiect de reglementare îl constituie transpunerea actelor normative ale Uniunii Europene în domeniul traficului de persoane și în alte domenii conexe în legislația națională, în colaborare cu direcțiile de specialitate din minister; participă la reuniunile grupurilor de experți constituite la nivel național în acest domeniu; colaborează cu Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, Ministerul Administrației și Internelor, Parlamentul României și cu alte instituții cu atribuții în domeniul traficului de persoane.

C. Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, ca minister de sinteză și de coordonare a aplicării strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul muncii, familiei, egalității de șanse, protecției sociale și protecției drepturilor copilului, are obligația de a asigura, prin serviciile și instituțiile sale, precum și prin structurile teritoriale ale acestora, cadrul normativ și instituțional în vederea prevenirii situațiilor de risc privind populația în ansamblu, prin măsuri care vizează protecția și securitatea socială, în vederea diminuării riscurilor privind categoriile vulnerabile ale populației, prin strategii și programe sectoriale, precum și în vederea asistenței și protecției sociale a victimelor, în scopul recuperării și reintegrării sociale a acestora. Aceste responsabilități se realizează inclusiv prin coordonarea și îndrumarea metodologică a activității direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, care funcționează în subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și, respectiv, a serviciilor publice de asistență socială, care funcționează în subordinea consiliilor locale.

1. Prin preluarea în cadrul ministerului a funcțiilor și atribuțiilor Autorității Naționale pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului, responsabilitățile Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale în domeniul prevenirii traficului de minori și asistenței victimelor copii se exercită în principal prin Direcția protecția copilului. Aceste responsabilități sunt relaționale misiunii globale a ministerului în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului la nivel național și sunt concretizate prin următoarele atribuții specifice: asigurarea cadrului normativ privind organizarea și funcționarea serviciilor de prevenire și a serviciilor specializate pentru protecția, reabilitarea și reintegrarea socială a copiilor victime ale oricăror forme de violență, inclusiv traficul de copii, precum și a cadrului metodologic privind prevenirea și intervenția multidisciplinară și interinstituțională în domeniul traficului de copii; asigurarea activităților prevăzute de lege în vederea repatrierii, protecției și monitorizării postrepatriere a copiilor români aflați neînsoțiți pe teritoriul altor state și a copiilor victime ale traficului de minori; monitorizarea respectării drepturilor copilului pe teritoriul României.

2. Direcția protecția persoanelor cu handicap a preluat de la Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap calitatea de autoritate de reglementare în domeniul protecției persoanelor cu handicap și acordarea avizului de înființare și funcționare a serviciilor sociale rezidențiale destinate persoanelor cu handicap înființate de direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene.

3. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin măsurile active de stimulare a ocupării forței de muncă, asigură egalitatea de șanse pe piața muncii tuturor categoriilor de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă și, în special, persoanelor care prezintă dificultăți de inserție pe piața muncii (femei, victime ale traficului de persoane, persoane cu handicap, persoane de etnie romă etc.). Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a operatorilor economici pentru angajarea acestora cu prioritate.

4. Inspekția Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, exercită atribuții de autoritate de stat în domeniul relațiilor de muncă și securității și sănătății în muncă și controlează aplicarea unitară a dispozițiilor legale în domeniile sale de competență, în unitățile din sectorul public, mixt, privat, precum și la alte categorii de angajatori. În domeniul relațiilor de muncă, activitatea de control este structurată pe următoarele direcții: identificarea angajatorilor care folosesc munca nedeclarată; depistarea cazurilor de nerespectare a celorlalte acte normative care reglementează activitatea relațiilor de muncă; identificarea și eliminarea formelor de exploatare a muncii copilului; respectarea prevederilor legale referitoare la încadrarea în muncă a cetățenilor străini, protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, egalitatea de șanse între femei și bărbați.

D. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului are atribuții în prevenirea traficului de persoane în rândul copiilor și tinerilor, precum și în asigurarea serviciilor de consiliere și reintegrare școlară a victimelor.

E. Ministerul Afacerilor Externe, instituție a cărei activitate se răsfrânge atât în sfera cooperării interne, cât și a celei internaționale, are atribuții, în calitate de partener, în domeniul prevenirii traficului de persoane, acordă asistență consulară cetățenilor români potențiale victime ale traficului de persoane și are obligația de a întocmi și transmite instituțiilor interesate o listă cu statele care prezintă potențial ridicat asupra aspectului traficului de persoane, dar și de a asigura condițiile repatrierii victimelor traficului de persoane.

F. Ministerul Sănătății organizează, în cadrul comunităților vulnerabile, campanii de informare și educare referitoare la bolile cu transmitere sexuală și participă la desfășurarea de campanii de informare a opiniei publice asupra cauzelor, riscurilor și consecințelor traficului de persoane.

G. Ministerul Public, prin Direcția de Investigare a Infrațunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, este structura cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, competentă să efectueze urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr. 508/2004 și în legile speciale, infracțiuni în care se circumscriu și infracțiunile de trafic de persoane, precum și să conducă, să supravegheze și să controleze actele de cercetare penală efectuate din dispoziția procurorului de către organele de poliție judiciară.

H. Consiliul Superior al Magistraturii, în virtutea rolului său de garant al independenței justiției, furnizează date statistice cu privire la cauzele aflate pe rolul instanțelor și parchetelor care au ca obiect infracțiunile de trafic de persoane, precum și date privind numărul confiscărilor dispuse și valoarea bunurilor confiscate.

ANEXA Nr. 2

PLANUL NAȚIONAL DE ACȚIUNE 2012–2014

pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012–2016

PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE				
Obiectiv general 1: Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora				
Obiective specifice	Activități	Indicatori	Termen	Responsabili
1.1. Creșterea gradului de informare și conștientizare a populației în ansamblu și a grupurilor de risc privind implicațiile traficului de persoane	Organizarea și desfășurarea unor evenimente cu ocazia Zilei europene de luptă împotriva traficului de persoane – 18 octombrie	Număr de activități de informare desfășurate Număr de beneficiari/participanți Număr de materiale informative diseminate	Anual – octombrie	ANITP ONG
	Realizarea și implementarea de campanii de prevenire adresate grupurilor de risc identificate	Număr de campanii de prevenire implementate adresate grupurilor de risc Număr de broșuri/flyere diseminate Număr de beneficiari	Anual	ANITP MMFPS (DPPH), MECTS ONG
	Dezvoltarea de campanii de prevenire care au în vedere descurajarea cererii ce vizează toate tipurile de exploatare	Campanii de reducere a cererii adresate utilizatorilor de servicii	Anual	ANITP ONG

	Informarea categoriilor profesionale din rândul furnizorilor de servicii care pot veni în contact cu victimele traficului (notari publici, transportatori de persoane, personal hotelier etc.)	Număr de acțiuni de informare Număr de beneficiari	Anual	ANITP ONG
	Formarea cadrelor didactice în vederea derulării de activități de informare a părinților și copiilor cu privire la riscurile traficului de persoane	Număr de sesiuni de formare Număr de cadre didactice participante	Anual	MECTS ONG
	Organizarea unor sesiuni de formare/informare a jurnaliștilor cu privire la particularitățile traficului de persoane/traficului de minori și la modul de intervievare a victimelor și familiilor de către media	Număr de sesiuni de formare Număr de jurnaliști participanți	Anual	ANITP ONG
	Stimularea participării massmediei la susținerea și promovarea mesajelor de informare a publicului cu privire la traficul de persoane/traficul de minori	Număr de articole publicate în presă Număr de emisiuni tv/radio difuzate Număr de spoturi video/radio difuzate	Permanent	ANITP ONG
1.2. Reducerea factorilor de risc ce conduc la victimizare	Organizarea de cursuri de formare profesională și aplicarea de măsuri de stimulare a ocupării persoanelor din grupurile sociale vulnerabile	Număr de persoane cuprinse în programele de formare profesională organizate Număr de persoane ocupate ca urmare a implementării măsurilor cuprinse în programul de ocupare	Anual	MMFPS (ANOFM) ONG
	Identificarea la nivelul fiecărei	Număr de copii aflați în situație de risc	Permanent	Consilii locale/Serviciul

	comunități locale a copiilor cu risc de traficare și acordarea formelor de sprijin prevăzute de lege	identificați Număr de copii beneficiari ai măsurilor de sprijin		public de asistență socială DGASPC
	Dezvoltarea unor activități de reducere a abandonului școlar în rândul copiilor și tinerilor	Număr de activități destinate reducerii abandonului școlar desfășurate Număr de copii și tineri beneficiari ai activităților de reducere a abandonului școlar	Permanent	MMFPS MECTS
1.3. Monitorizarea activității operatorilor economici din domeniile profesionale cu fluctuație mare a forței de muncă (construcții, agricultură, exploatarea lemnului, turism etc.)	Efectuarea de controale periodice în vederea prevenirii sau identificării situațiilor de trafic de persoane în scopul exploatarei prin muncă	Număr de controale efectuate Număr de angajatori verificați	Semestrial	MMFPS (IM)

PROTECȚIA, ASISTENȚA ȘI REINTEGRAREA SOCIALĂ A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

Obiectiv general 2: Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale

Obiective specifice	Activități	Indicatori	Termen	Responsabili
2.1. Reconfigurarea sistemului de servicii de protecție și asistență a victimelor traficului de persoane	Analiză și diagnoză a serviciilor specializate de asistență a victimelor traficului de persoane	Raport privind rezultatele analizei serviciilor de asistență a victimelor	Decembrie 2013	ANITP MMFPS (DPC) MJ
	Elaborarea și promovarea propunerilor de reorganizare și funcționare a serviciilor specializate de asistență a victimelor traficului de persoane	Propunere de reorganizare a serviciilor specializate pentru victimele traficului de persoane elaborată și promovată	Decembrie 2013	ANITP MMFPS (DPC) MJ
	Elaborarea și promovarea propunerilor de reorganizare și funcționare a serviciilor specializate	Propunere de reorganizare a serviciilor specializate pentru victimele traficului de persoane	Decembrie 2013	ANITP MMFPS (DPC) MJ

	de asistență a victimelor traficului de persoane	elaborată și promovată		
	Modificarea și completarea cadrului normativ de reglementare a modului de organizare și funcționare a serviciilor specializate de asistență a victimelor traficului de persoane	Acte normative modificate și completate	Decembrie 2014	ANITP MMFPS (DPC) MJ
	Dezvoltarea și implementarea programelor de interes național pentru asigurarea asistenței victimelor traficului de persoane	Număr de programe de interes național dezvoltate Număr de victime asistate prin programele de interes național	Anual	ANITP
2.2. Armonizarea prevederilor legislației naționale din domeniul asistenței victimelor traficului de persoane cu cele ale Uniunii Europene	Evaluarea cadrului legal în domeniul asistenței victimelor traficului de persoane	Raport privind rezultatele evaluării cadrului legal în domeniul asistenței victimelor traficului de persoane	Decembrie 2012	MJ ANITP MMFPS (DPC) ONG
	Transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului	Acte normative modificate și completate	6 aprilie 2013	MAI MJ MMFPS
	Elaborarea unei culegeri de acte normative în vigoare în domeniul asistenței victimelor	Culegere de acte normative elaborată și diseminată	Iunie 2014	MJ ANITP MMFPS
2.3. Întărirea capacității ANITP de monitorizare și evaluare la nivel național a furnizorilor de	Modificarea și completarea cadrului normativ în vederea introducerii avizului acordat de ANITP în cadrul procedurii de	Aviz ANITP introdus în cadrul procedurii de acreditare a furnizorilor de servicii sociale pentru victimele	Martie 2013	ANITP MMFPS

servicii de protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane	acreditare a furnizorilor de servicii sociale pentru victimele traficului de persoane	traficului de persoane		
	Elaborarea și promovarea metodologiei de avizare de către ANITP a furnizorilor de servicii sociale care solicită acreditare pentru acordarea de servicii sociale victimelor traficului de persoane	Metodologie de avizare a furnizorilor de servicii sociale pentru victimele traficului de persoane elaborată	Martie 2013	ANITP MMFPS
	Desemnarea instituțiilor/persoanelor responsabile la nivel local/regional/național de monitorizarea serviciilor oferite victimelor traficului de persoane	Persoane desemnate pentru monitorizarea și evaluarea serviciilor acordate victimelor traficului de persoane	Decembrie 2012	ANITP Consilii județene/DGASPC ONG
	Întocmirea rapoartelor standardizate de evaluare și diseminarea acestora către coordonatorul național în domeniul traficului de persoane	Rapoarte de evaluare elaborate și diseminate	Semestrial	ANITP MMFPS Consilii județene/DGASPC ONG
	Elaborarea metodologiei de monitorizare și evaluare de către ANITP a activităților furnizorilor de servicii și a calității serviciilor acordate victimelor traficului de persoane	Metodologie de monitorizare și evaluare a furnizorilor de servicii pentru victimele traficului de persoane elaborată	Iunie 2013	ANITP MMFPS DPC
2.4. Îmbunătățirea capacității de identificare timpurie a victimelor și de referire către furnizorii de servicii acordate în regim special	Îmbunătățirea și dezvoltarea de indicatori pentru identificarea victimelor traficului și standardizarea procedurilor aferente, precum și a celor de referire a victimelor	Standarde elaborate privind procedurile de identificare și referire a victimelor traficului de persoane	Decembrie 2013	ANITP IGPR DIICOT IGI DPC ONG
	Standardizarea evaluărilor de risc privind victimele traficului de persoane identificate	Standarde elaborate privind realizarea evaluărilor de risc	Decembrie 2013	ANITP IGPR DIICOT ONG
	Standardizarea procedurilor de	Standarde elaborate privind organizarea	Decembrie 2013	ANITP MAI

	repatriere asistată a victimelor traficului de persoane	și desfășurarea repatrierii asistate a victimelor traficului de persoane		MAE DPC
	Modificarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane în acord cu standardele elaborate în acest context	Act normativ privind modificarea și completarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane aprobat	Iunie 2014	ANITP MAI, MJ, MS, MMFPS, DIICOT, MECTS, MAE ONG
	Instruirea lucrătorilor din principalele instituții responsabile de implementarea Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane	Număr de sesiuni de instruire organizate Număr de lucrători instruiți	Permanent	ANITP MAI, MJ, MS, MMFPS (DPC, IM, DPPH), DIICOT, MECTS, MAE
2.5. Asigurarea protecției și asistenței victimelor adulte ale traficului de persoane în vederea reintegrării sociale	Reglementarea modului și responsabilității de acordare a perioadei de reflecție	Metodologie privind acordarea perioadei de reflecție elaborată	Decembrie 2013	ANITP IGPR, DIICOT
	Aplicarea etapelor managementului de caz pentru victimele adulte ale traficului de persoane, în conformitate cu standardele naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane (evaluarea inițială și evaluarea detaliată, elaborarea planurilor de intervenție specializată, acordarea serviciilor de asistență, evaluarea intervenției și monitorizarea postintervenție, închiderea cazului)	Număr de planuri de intervenție elaborate Număr de evaluări inițiale privind situația victimelor traficului de persoane realizate Număr de victime care au beneficiat de adăpost Număr de victime care au primit asistență medicală Număr de victime reintegrate școlar Număr de victime care au participat la serviciile de stimulare a ocupării Număr de victime care au primit loc de muncă Număr de rapoarte de monitorizare elaborate	Permanent	ANITP MS MECTS Consilii județene/DGASPC ANOFM ONG
2.6. Asigurarea protecției și asistenței copiilor victime ale traficului de minori în	Aplicarea etapelor managementului de caz pentru copiii victime ale traficului de minori, în	Număr de copii identificați ca victime/posibile victime, preluați în evidența DGASPC	Permanent	DGASPC ANITP IPJ IȘJ DSP

vederea reintegrării sociale	conformitate cu legislația în vigoare	Număr de copii beneficiari ai planului individualizat de protecție (PIP – pentru copiii cu măsură de protecție) Număr de copii beneficiari ai planului de reabilitare și/sau de reintegrare socială (PR/PRS – pentru copiii rămași în familie) Număr de copii cazuri închise – copii cu PIP Număr de copii cazuri închise – copii cu PR/PRS		ONG
	Evaluarea aplicării managementului de caz pentru copiii victime ale traficului de minori	Rapoarte de evaluare	Anual	MMFPS (DPC)
2.7. Asigurarea sustenabilității programului de coordonare a activităților de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal	Elaborarea și adoptarea de proceduri operaționale între instituțiile implicate în coordonarea activităților de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal	Adoptarea procedurilor operaționale privind coordonarea activităților de participare a victimelor traficului de persoane în procesul penal	Decembrie 2012	ANITP IGPR, IGPF, DIICOT, IGJR
	Revizuirea protocoalelor existente	Număr de protocoale revizuite	Decembrie 2012	ANITP IGPR, IGPF, DIICOT, IGJR
2.8. Eficientizarea măsurilor de sprijinire a accesului victimelor traficului de persoane la formele de compensație financiară	Identificarea factorilor care limitează/întârzie accesul victimelor traficului de persoane la formele de compensație financiară	Raport de analiză a factorilor care limitează accesul victimelor traficului de persoane la compensația financiară	Decembrie 2013	ANITP MJ
	Elaborarea unui ghid privind drepturile victimelor traficului de persoane și modalitățile de accesare a acestora	Ghid elaborat și diseminat	Aprilie 2014	ANITP MJ

COMBATEREA TRAFICULUI DE PERSOANE**Obiectiv general 3: Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală**

Obiective specifice	Activități	Indicatori	Termen	Responsabili
3.1. Dezvoltarea capacității de analiză strategică privind traficul de persoane la nivelul Poliției Române	Crearea mecanismelor și instrumentelor utilizate de Poliția Română pentru colectarea și procesarea datelor din cazuistica pe linia traficului de persoane	Mecanisme și instrumente dezvoltate	2013	IGPR
	Identificarea nevoilor de pregătire în domeniul analizei strategice	Teme de pregătire în domeniul analizei strategice elaborate	Anual	IGPR
	Formarea personalului în realizarea de analize strategice	Număr de sesiuni de formare în realizarea de analize strategice Număr de lucrători instruiți	Permanent	IGPR
	Crearea unei echipe de consiliere tactică cu privire la modul de evaluare și investigare a cazurilor de trafic	Echipă de consiliere tactică constituită Număr de întâlniri de lucru organizate Număr de cazuri analizate	Aprilie 2013	ANITP IGPR DIICOT
3.2. Dezvoltarea capacității DIICOT de coordonare a activității de investigare și urmărire penală a infracțiunilor de trafic	Identificarea neajunsurilor privind cadrul instituțional și procedurile de investigare a cazurilor de trafic	Probleme identificate privind cadrul instituțional și procedurile de investigare a cazurilor de trafic	Iunie 2013	DIICOT
	Promovarea și implementarea soluțiilor pentru eliminarea dificultăților în investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de trafic	Soluții promovate pentru eliminarea dificultăților în investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de trafic de persoane	Iunie 2014	DIICOT
3.3. Armonizarea prevederilor legislației naționale din domeniul combaterii traficului de persoane cu cele ale Uniunii Europene	Evaluarea cadrului legal în domeniul investigării și urmăririi penale a traficului de persoane	Raport privind rezultatele evaluării cadrului legal în domeniul investigării și urmăririi penale a traficului de persoane	Decembrie 2012	MAI MJ IGPR DIICOT
	Transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei	Număr de acte normative modificate	6 aprilie 2013	MAI MJ DIICOT

	2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului			
	Elaborarea unei culegeri de acte normative în vigoare în domeniul investigării și urmăririi penale a traficului de persoane	Culegere de acte normative elaborată	Iunie 2014	ANITP MAI MJ IGPR DIICOT
3.4. Intensificarea utilizării instrumentelor de cooperare judiciară internațională în cazurile de trafic de persoane	Continuarea utilizării schimbului de date cu toate instituțiile de aplicare a legii (Europol, Interpol, Eurojust, SELEC etc.)	Număr de informații diseminate prin canalele de cooperare polițienească avute la dispoziție Număr de cereri de asistență internațională primite din partea partenerilor externi Număr de task force-uri comune cu echipe de investigatori externi, echipe mixte de investigare	Permanent	DIICOT IGPR
	Utilizarea analizelor specifice realizate de Europol și alte organizații internaționale sau regionale, pe baza datelor privind rezultatele investigațiilor financiare asupra traficantilor, în vederea executării confiscărilor bunurilor/sumelor de bani generate de activitățile infracționale	Număr de analize specifice realizate de Europol și alte organizații internaționale sau regionale valorificate în investigații	Permanent	DIICOT IGPR
	Cooperarea cu Europol și Eurojust pentru identificarea operațiunilor și investigațiilor comune ce pot fi inițiate împotriva grupărilor de crimă organizată implicate în traficul de persoane	Număr de investigații comune desfășurate	Permanent	IGPR MP
	Cooperarea cu organe judiciare din alte state	Număr de ordine de indisponibilizare/ordine	Permanent	DIICOT CSM

	membre ale Uniunii Europene pentru sechestrarea/confiscarea bunurilor traficantilor	de confiscare transmise/primate către/de către organele judiciare române/din alte state membre ale Uniunii Europene		
	Utilizarea canalului de cooperare la nivel european pentru identificarea bunurilor traficantilor, prin rețeaua oficiilor de recuperare a creanțelor	Număr de cereri de informații transmise/soluționate	Permanent	IGPR DIICOT MJ
3.5. Îmbunătățirea cooperării dintre unitățile de combatere a criminalității informatice și cele de combatere a traficului de persoane pentru monitorizarea situațiilor de utilizare a internetului pentru pornografie infantilă prin sisteme informatice și recrutare în vederea producerii de pornografie infantilă prin sisteme informatice	Identificarea și dezvoltarea de instrumente destinate monitorizării mediului de comunicare online și detectării cazurilor de pornografie infantilă prin sisteme informatice și recrutare în vederea producerii de pornografie infantilă prin sisteme informatice	Instrumente dezvoltate pentru monitorizarea mediului de comunicare online Număr de cazuri de pornografie infantilă prin sisteme informatice și de recrutare în vederea producerii de pornografie infantilă prin sisteme informatice identificate	Decembrie 2013	IGPR/DCCO
3.6. Asigurarea continuității și sustenabilității programelor de formare în domeniul combaterii a specialiștilor din structurile de aplicare a legii	Identificarea și dezvoltarea de bune practici pentru realizarea interviurilor de investigații cu victimele traficului de persoane de către personalul din instituțiile de aplicare a legii și	Ghid de bune practici pentru realizarea interviurilor de investigații cu victimele traficului de persoane	Decembrie 2013	ANITP IGPR DIICOT ONG
	magistratură care prin natura atribuțiilor relaționează cu victimele traficului			
	Pregătirea polițiștilor din diverse structuri cu privire la indicatorii de trafic ce pot fi detectați în cadrul activităților	Număr de sesiuni de pregătire a polițiștilor cu privire la indicatorii de trafic Număr de polițiști instruiți	Permanent	ANITP IGPR

	curente specifice acestora			
3.7. Urmărirea bunurilor și a profiturilor obținute din comiterea infracțiunii de trafic de persoane	Identificarea bunurilor deținute de infractori și grupările criminale organizate	Număr de cauze în care au fost identificate bunuri provenite din infracțiunea de trafic de persoane	Permanent	DIICOT MAI
	Disponerea măsurilor asigurătorii în cauzele de trafic de persoane	Număr de sechestre dispuse în cauzele de trafic de persoane Valoare bunuri sechestrate	Permanent	DIICOT MAI
	Disponerea măsurii confiscării speciale și a confiscării extinse în cauzele de trafic de persoane	Număr de confiscări dispuse Valoare bunuri confiscate	Permanent	DIICOT MJ CSM

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA TRAFICULUI DE PERSOANE ȘI A IMPLEMENTĂRII POLITICILOR

Obiectiv general 4: Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane

Obiective specifice	Activități	Indicatori	Termen	Responsabili
4.1. Agregarea datelor colectate de instituțiile cu responsabilități în domeniu	Actualizarea permanentă a indicatorilor potrivit evoluției fenomenului	Număr de indicatori modificați, adăugați, eliminați	Permanent	ANITP MJ, IGPR, DIICOT, DPC
	Adoptarea unui mecanism de schimb de date	Mecanism privind schimbul de date elaborat și dezvoltat	Decembrie 2012	ANITP MJ, IGPR, DIICOT, DPC
4.2. Îmbunătățirea calității rapoartelor de evaluare	Elaborarea unor rapoarte periodice privind dinamica fenomenului la nivel național	Rapoarte elaborate	Semestrial	ANITP IGPR, DIICOT, MMFPS (DPC, IM, ANOFM), MJ (Direcția de probațiune), MJ, MECTS ONG
	Realizarea de analize/studii/cercetări privind tendințele traficului de persoane	Analize/Studii/Cercetări realizate	Semestrial	ANITP
	Diseminarea rezultatelor către specialiștii din domeniile de intervenție	Număr de materiale diseminate Număr de instituții către care au fost diseminate materialele	Semestrial	ANITP
4.3. Crearea Instituției Raportorului Național	Organizarea unor grupuri de lucru/consultări pe tema atribuțiilor și poziționării	Grupuri de lucru/consultări organizate	Decembrie 2013	ANITP, IGPR, DIICOT, MJ, MECTS, MMFPS, MAE, MS ONG

	instituționale a raportorului național			
	Elaborarea și promovarea proiectului de act normativ privind organizarea și funcționarea Instituției Raportorului Național	Proiect de act normativ elaborat și promovat	Iunie 2014	ANITP, IGPR, DIICOT, MJ, MECTS, MMFPS, MAE, MS

COOPERARE INTERINSTITUȚIONALĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ

Obiectiv general 5: Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării SNITP

Obiective specifice	Activități	Indicatori	Termen	Responsabili
5.1. Consolidarea cooperării dintre instituțiile relevante cu responsabilități în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în oferirea de asistență și protecție victimelor traficului de persoane	Organizarea întâlnirilor periodice ale GIL pentru coordonarea și evaluarea activității de prevenire și combatere a traficului de persoane	Număr de întâlniri GIL organizate	Trimestrial	ANITP DCCO
	Organizarea întâlnirilor periodice ale Comitetul național director pentru prevenirea și combaterea exploatarei copiilor prin muncă (CND)	Număr de întâlniri desfășurate Număr de documente	Semestrial	MMFPS – DPC
	Reorganizarea echipelor interinstituționale antitrafic județene	Echipe antitrafic județene reorganizate Număr de parteneriate încheiate	Decembrie 2012	Instituția prefectului ANITP
	Organizarea de întâlniri ale echipelor interinstituționale antitrafic județene	Număr de întâlniri desfășurate Număr de documente dezbătute Număr recomandări emise	Permanent	Instituția prefectului ANITP
	Organizarea de întâlniri ale echipelor interinstituționale locale (județene/de sector) pentru prevenirea și combaterea exploatarei copiilor prin muncă (EIL)	Număr de întâlniri desfășurate Număr de rapoarte aprobate de DGASPC și transmise la MMFPS – DPC	Permanent	DGASPC MMFPS – DPC

5.2. Dezvoltarea canalelor de comunicare și cooperare funcțională și interinstituțională cu statele Uniunii Europene, non-UE, precum și cu organizațiile internaționale în contextul global de luptă împotriva traficului de persoane	Promovarea și dezvoltarea cooperării cu statele membre și structurile specializate ale Uniunii Europene în efortul european de luptă împotriva traficului de persoane	Număr de întâlniri cu reprezentanți ai instituțiilor cu atribuții în domeniu din statele membre ale Uniunii Europene, non-UE	Permanent	ANITP IGPR, MMFPS, DIICOT MJ
	Crearea și dezvoltarea unei rețele de parteneri stabili la nivel internațional, în scopul cooperării, asistenței și coordonării în domeniul combaterii traficului de persoane	Rețea de parteneri la nivel internațional Număr de vizite de lucru cu participare internațională	Permanent	ANITP IGPR MMFPS DIICOT MJ
	Participare la activitățile de profil ale instituțiilor europene, organizațiilor internaționale etc.	Număr de participări la activități europene/internaționale Număr de participanți.	Permanent	ANITP IGPR MMFPS DIICOT MJ
5.3. Eficientizarea și susținerea activităților de luptă împotriva traficului de persoane la nivel național și transnațional, prin atragerea de fonduri externe nerambursabile și o utilizare eficientă a resurselor interne	Identificarea nevoilor instituțiilor și organizațiilor neguvernamentale cu responsabilități în domeniu, ce necesită fonduri externe nerambursabile, în vederea îndeplinirii obiectivelor specifice ale strategiei	Listă cu problemele identificate în vederea promovării unor propuneri de proiecte cu finanțare externă nerambursabilă	Anual	ANITP, IGPR MMFPS DIICOT MJ
	Elaborarea și fundamentarea propunerilor de proiecte	Număr de propuneri de proiecte elaborate Număr de proiecte aprobate și implementate	Anual	ANITP, IGPR MMFPS DIICOT MJ ONG
	Constituirea de parteneriate naționale, europene sau internaționale, în vederea implementării	Număr de parteneriate încheiate pentru implementarea de proiecte cu finanțare externă nerambursabilă	Anual	ANITP, IGPR MMFPS DIICOT MJ

	proiectelor cu finanțare externă nerambursabilă			
5.4. Intensificarea și diversificarea cooperării cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități de prevenire a traficului de persoane și de asistență a victimelor	Dezvoltarea parteneriatului public-privat	Număr de parteneriate încheiate Număr de activități desfășurate	Anual	ANITP
5.5. Dezvoltarea de parteneriate strategice cu statele din regiune, membre ale Uniunii Europene și terțe, în vederea promovării și asumării de către România a statutului de lider regional în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane	Includerea pe agenda discuțiilor bilaterale cu statele din regiune a inițiativei de dezvoltare de parteneriate strategice	Număr de reuniuni bilaterale în care s-a abordat problematica parteneriatelor strategice în domeniu	2014	MAE MAI
	Încheierea de acorduri/protocoale de colaborare între instituțiile cu atribuții în domeniu	Număr de acorduri/protocoale încheiate	2014	MAE MAI

Lista abrevierilor utilizate în text

ANITP	Agencia Națională împotriva Traficului de Persoane
ANOFM	Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă
CSM	Consiliul Superior al Magistraturii
DCCO	Direcția de Combatere a Criminalității Organizate
DGASPC	Direcția generală de asistență socială și protecția copilului
DPC	Direcția protecția copilului
DPPH	Direcția protecția persoanelor cu handicap
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
DSP	Direcția de sănătate publică
EUROPOL	Oficiul European de Poliție
EUROJUST	Organ al Uniunii Europene instituit în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate
GIL	Grup interministerial de lucru
IGI	Inspectoratul General pentru Imigrări
IGJR	Inspectoratul General al Jandarmeriei Române
IGPF	Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

IGPR	Inspectoratul General al Poliției Române
IM	Inspekția Muncii
INTERPOL	Organizația Internațională de Poliție Criminală
IPJ	Inspectoratul de poliție județean
IȘJ	Inspectoratul școlar județean
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MAI	Ministerul Administrației și Internelor
MECTS	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
MJ	Ministerul Justiției
MMFPS	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
MP	Ministerul Public
MS	Ministerul Sănătății
ONG	Organizație neguvernamentală
SELEC	Centrul de Aplicare a Legii în Sud-Estul Europei
SNITP	Strategia națională împotriva traficului de persoane
UE	Uniunea Europeană

Note de subsol:

1:

Sistemul integrat de monitorizare și evaluare a victimelor traficului de persoane. În continuare se va folosi abrevierea SIMEV.

***):**

Graficele prezentate sunt reproduse în facsimil.

2:

Topul realizat în baza primelor 10 țări de destinație a traficului de persoane anuale. Acolo unde la ultimul prag mai multe state au înregistrat aceeași valoare, au fost considerate toate cazurile.